Dnica quinta post Trinitatis

p brachia traxerũt sursuz. tãdẽ ãgeli pualuerũt. Et dixit angelus. Ille fuit pctõr vicio carnis pfecte nõ resistẽs ꝛ tñ misicors ad paupes. ꝛ lz pctã carnis vellẽt eũ trahere ad infernuz: misc̃dia tñ nõ pmisit. ¶ Tercia vtilitas miscd̃ie ẽ ꝙ bõa tpalia augmẽtat ꝛ multiplicat. Prouẽ. xj. Alij diuidũt ppa ꝛ ditiores fiũt. alij rapiũt nõ sua ꝛ sp sunt i egestate. Gre. Terrene substãtie ꝑ h̃ ꝙ paupib⁹ distribuunt̃ multiplicant. ꝛ licet hoĩes nõ sp apte videant. tñ certũ ẽ ꝙ dñs misc̃diam faciẽtib⁹ sbam augmẽtat tã i horreis q̃z i cellarijs Prouerb. iij. Honora dñm de tua sba: ꝛ de pmitijs frugũ tuarum da paupib⁹: ꝛ implebunt̃ horrea tua saturitate: ꝛ torcularia tua vino redũdabũt. qd̃ ptz i multis exempl̃. Exẽplũ. Eps quidã valde sitiẽs vinũ sibi afferri iussit. Cũq3 pincerna. totuz qd̃ i vasculo erat hausisset ꝛ epo detulisset. ecce paup quidã iportunis pcibus clamoribusq3 vinũ illud dari sibi poposcit. ꝛ pcepit epus sibi dari illud. Cũq3 ampli⁹ sitiret eps q̃z añ iussit iterũ i vas inspici si forte i eo aliqd̃ mãsisset. ꝛ inuẽtũ est vasculũ plenũ. ¶ Itẽ qdã miles habẽs vineã ex qua singul̃ annis ↄsueuit dare decẽ carrucas vini ppt̃ deũ. qdã ãno vna carruca vini tm̃ i vinea erat. Et ait miles. qd̃ meũz fuit abstulit mihi dñs. ego aũt portõez suã nõ auferã illi. ꝛ dedit eã ppt̃ deũ. Eodẽ tpe frater eiusdẽ militꝫ trãsiẽs iux̃ pdictã vineã iuenit eã plenissimã botris q̃z antea vnq̃z fuit. quod cũ retulisset militi bñdixit deũ. ¶ Quarta vtilitas misc̃die ẽ ꝙ homĩ locũ in celo ppat. Eccĩ. xvj. Ois mĩa

Ecci. xvj

faciet vnicuiq3 locũ ſz itellectũ pegrinatõis illi⁹. ꝛ ſm meritũz opez eius. Hiero. Nõ sc̃ bõa hoĩs q secũ ferre ñ pt. sola misc̃dia ẽ comes defunctoruz. Isi. Dia ṫrena suãdo amittim⁹: largiẽdo suam⁹. diu cũ reb⁹ nr̃is durarẽ ñ possum⁹. qꝛ nos illas aut moriẽdo deserim⁹: aut ille nos viuẽdo deserũt. Vñ Lu. xvj. Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis: vt cũ defeceritꝫ recipiãt vos i etña tabernacula. s. pauperes. Vñ in fine sc̃li dicet dñs misericordiã faciẽtib⁹. Esuriui et dedistis mihi mãducare. sitiui ꝛ dedistꝫ mihi bibere ꝛc. ꝛ sequit̃. Venite bñdicti patris mei pcipite regnũ: qd̃ vob̃ patũ ẽ ab origine mũdi. Rogemus ꝛc.

¶ Dñica quinta. Sermo. cxvj.

OMnes vna

nimes estote i orõe. j. Pe. iij. In ṽbis istis hortat̃ nos beat⁹ Petr⁹ apl̃s ad orãdũ. Sunt aũt multa q debẽt nos ad orandũ puocare. Primũ ẽ exemplũ xp̃i ꝛ sctõꝝ. qui nõ solũ nos orare docuerũt ṽbis sed etiã exempl̃. Exẽplo docuit nos Xp̃s orare. qꝛ legit̃ Matth. xiiij. Dimissa turba ascẽdit i mõtẽ sol⁹ orare. ꝛ Luc. vj. dr̃ ꝙ pnoctabat i orõnib⁹. Ibi dicit glo. Xp̃s orabat nõ ꝙ orõib⁹ indigeret: ſz vt nob̃ exemplũ orãdi pberet. Docuit etiã ṽbis qñ ostendit ꝛ dixit apl̃is qd esset orãdũ. Mat. vj. Sic orabitꝫ. Pr̃ nr̃ q es i cel̃ ꝛc. Exẽpla etiam sctõꝝ patꝝ pñt nos ad orãdũ puocare. Legit̃ de sctõ Jacobo alphei q i vtõ mr̃is sue sctificat⁹ fuit. ꝙ exasiduitate orõis cõtraxerat i genibus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG